

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Δημήτριος Παπαρηγόπουλος

Συζύγου εκλογή

Κωμωδιαν εις πράξιν μιαν

Εθνική Βιβλιοθήκη, Αθήνα

τμ. 2, τχ. 94 (15 Αυγούστου 1868), σ. 337-351

ΕΤΟΣ Γ'. ΦΥΛΛΑΔ. 94.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Αὐγούστου 1868.

Συζύγου ἐκλογή, Κωμῳδία. — Περὶ τῆς ποιή-
σεως τῶν Ζακυνθίων.

ΣΥΖΥΓΟΥ ΕΚΛΟΓΗ
ΚΩΜΩΔΙΑ
ΕΙΣ ΠΡΑΞΙΝ ΜΙΑΝ.

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΗΜΟΣ.
ΜΟΝΑΡΧΙΑ.
ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.
ΒΟΥΛΗ, θεραπεινὴς τῆς κυρίας Συντάγματος.

ΣΚΗΝΗ Α'.

Δωμάτιον ἔχον θύραν εἰς τὸ βάθος, κατέναντι τοῦ θεάτρου, καὶ ἐτέραν ἐξ ἀριστερῶν πλαγίαν· τράπεζα εἰς τὰ δεξιὰ τῆς σκηνῆς· ἐπ' αὐτῆς φιάλη οἴνου· ἐπὶ καθίσματα. Ὁ Δῆμος περιφέρεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀπλούστατα ἐνδεδυμένος.

ΔΗΜΟΣ.

Ζήτω ἡ ἐλευθερία... Ἀλλὰ, μὰ τοὺς ἄστακούς, νομίζω ὅτι εἶναι χίμαιρα ἡ θεότης αὐτή. Ἀπόδειξις ὅτι πάντοτε οἱ δούλοι τὴν ἐπικαλοῦνται. Τὴν εἶδετε σεῖς ποτέ; εἰπέτε με, τὴν εἶδετε; Δὲν ὁμιλῶ

περὶ πολιτικῆς ἐλευθερίας· ῥῦσον ἡμᾶς· ἀλλὰ σὺ, ὁ ὑπάλληλος, εἶσαι δούλος τοῦ προῖσταμένου σου· σὺ, ὁ ἔμπορος, δούλος τῆς τύχης· σὺ, κυρία μου, δούλη τοῦ συζύγου σου ἢ ὁ σύζυγος δούλος σου. Δὲν ἀριθμῶ ἐκείνους, αἵτινες χάριν μιᾶς ὑπογραφῆς ἀπειλοῦνται νὰ διαβιώσωσιν εἰς τὰς διὰ χρέη φυλακᾶς. Ἡ κοινωνία εἶναι ἐργαστήριον ἀλύσεων, ἡ φύσις ἐργαστήριον ἀλύσεων, οἱ νόμοι ἐργαστήριον ἀλύσεων· καὶ ἐν τούτοις οἱ ἐργάται, ἐνῶ κατασκευάζουσι τοὺς κρίκους τῶν ἀλύσεων, συρίζουσι ἄσμα πρὸς τὴν ἐλευθερίαν. Ζήτω λοιπὸν ἡ ἐλευθερία! ἡ ἀνθρωπότης εἴμαρται νὰ ζητωκραυγᾶζη ἀπερισκέπτως. Ζήτω... ἀλλὰ ἐλησμόνησα ὅτι σκοπεῖω νὰ νυμφευθῶ· ἐκήρυξα παντοῦ ὅτι ζητῶ σύζυγον καὶ ὅμως ψάλλω παιᾶνας πρὸς τὴν ἐλευθερίαν! Εἶναι, λέγουσι, καλὸς ὁ συζυγικὸς βίος· κάλλιστος, τὸ πιστεύω, διότι ἀγνοῶ αὐτόν. Ἄλλ' ἔχει τόσας φροντίδας, τόσα βάρη, ὥστε μόλις Βρυάρειος ἔχων ἑκατὸν χεῖρας καὶ ὄργανισμὸν ἀνάλογον, ἐλπίζει τὴν νίκην. Διὰ τοῦτο ὁ σύζυγος δὲν τολμᾷ ν' ἀποκαλύψῃ τὴν κεφαλὴν αὐ-

τοῦ χωρὶς τινὰ ἀνησυχίαν. Καὶ ὁμολογοῦ-
μένως ὁ σώφρων οὗτος βίος εἶναι τὸ ὄριον
τῆς νεότητος, τῆς χρυσῆς αὐτῆς ἡλικίας,
ὡς λέγουσιν οἱ ποιηταί, οἱ ἀγαπῶντες τὸν
χρυσόν. Ἐρβέτω καὶ ἡ νεότης! ὦραία ἡ-
λικία τρώντι ἐκείνη, καθ' ἣν ὁ ἄνθρωπος
ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀνοηταίνη, νὰ πα-
ρεκτρέπεται, νὰ φλυαρῆ, νὰ ἐκλαμβάνη τὴν
γυναῖκα ὡς ἄνθος καὶ τὴν τρικυμῖαν ὡς ἀρ-
μονίαν· νεότης καλεῖται ἡ μωρία· ζήτω ἡ
ἀπογοήτευσις καὶ ἡ σύζυγος καὶ . . . ἀλλὰ
τί διάβολον φωνάζω τόσα ζήτω ὥστε
θὰ μ' ἐκλάβωσι δι' ἀστυνομικὸν κλητῆρα.

ΣΚΗΝΗ Β'.

ΔΗΜΟΣ, ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

(Εἰσέρχεται ἐνδαδουμένη πολυτελῆ ἐκ κροκωτοῦ
ἐσθῆτα, ἔχουσα γυμνοὺς τοὺς ὤμους καὶ τοὺς βρα-
χίονας καὶ φέρουσα διόπτρας. Παρατηρεῖ τὸν Δῆ-
μον ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν καὶ προτείνει πε-
ριφρονητικῶς τὸ χεῖλος.)

ΔΗΜΟΣ.

Ποῖον ζητεῖς, κυρία μου;

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Τὸν κύριον Δῆμον· ἀλλ' ἠπατήθην.

ΔΗΜΟΣ.

Ἐγὼ εἶμαι.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Σεῖς; ἀδύνατον· λέγουσιν ὅτι ὁ Δῆμος
εἶναι ἔντιμος ἄνθρωπος.

ΔΗΜΟΣ.

Καὶ λέγουσιν ἀλήθειαν, κυρία μου!

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Ἐν τούτοις, βλέπω, ὅτι ἡ φήμη δὲν εἶ-
ναι ἀληθής. Ἐμπρώτοις δὲν φορεῖτε χει-
ρόκτια . . .

ΔΗΜΟΣ.

Ἄλλ' ἡ χεὶρ μου εἶναι καθαρωτάτη·
τὰ χειρόκτια ἐφευρέθησαν διὰ νὰ καλύ-
πτωνται αἱ ψωριῶσαι χεῖρες.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Ἀδιάφορον. Σήμερον πᾶς τίμιος ἄνθρω-
πος φορεῖ χειρόκτια· ἄλλο ἐπαφῆ δύο ἐπι-
δερμίδων καὶ ἄλλο χειραψία. Ἐπειτα δὲν
ἔχετε καλῶς διηυθετημένην τὴν κόμην,
ἣτις μαραίνεται, διότι οὐδέποτε ἀπῆλαυσε
τὰς φιλοφρονήσεις τῶν μύρων· δύναται νὰ
χρησιμεύσῃ κάλλιστα ὡς ψήκτρα τῶν ἵπ-
πων μου· πρὸς τούτοις τὰ ὑποδήματά σας
δὲν εἶναι ἐστιλβωμένα καὶ ὁ λαιμοδέτης
ἔχει μίαν πτυχὴν· ἀφ' ἑτέρου τὸ ὑποκάμι-
σόν σας δὲν εἶναι ἀρκετὰ καθαρὸν οὐδὲ λι-
γόν· δὲν φορεῖτε ἐνδύματα τοῦ συρμού καὶ

τέλος μὲ λαλεῖτε εἰς τὸν ἐνικὸν ἀριθμόν·
ΔΗΜΟΣ.

Μολαταῦτα εἶμαι ὁ Δῆμος, ἀνὴρ ἀκέ-
ραϊος ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν. Λέγε,
λέγε· σεῖς αἱ γυναῖκες εἰσθε ἀνεύθυνοι·
δὲν δυνάμεθα νὰ σᾶς ῥαπίσωμεν.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Ζητεῖτε σύζυγον;

ΔΗΜΟΣ.

Μάλιστα.

Εἰς τὸν διάβολον ἡ νεότης

ἡ ζωηρότης

καὶ ἡ χαρὰ

τὸν κόρον φέρει καὶ ἡ εὐτυχία·

γυνὴ καμμία

καθὼς ἡ σύζυγος δὲν ἐρᾷ.

δηλαδὴ τὸν σύζυγόν της, κυρία μου.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Δοιοπὸν, ἰδοὺ ἐγώ.

ΔΗΜΟΣ.

Ὦ! ὦ! ἐξ ἐφόδου δὲν λαμβάνουσι συ-
ζύγους· μόνον ὁ ἔρωσ γεννᾶται ἐξ ἐφόδου·
καὶ τοῦτο καθὼς λέγουσιν οἱ μυθιστοριο-
γράφοι, διότι δὲν ἔτυχε ποτὲ νὰ ἀγα-
πήσω, πλατωνικῶς, μάλιστα, μὲ ἔγνοις;
πλατωνικῶς· ὑπογράψω τὴν λέξιν.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ (κατ' ἰδίαν)

Τί βάνασος ἄνθρωπος!

ΔΗΜΟΣ.

Βλέπεις; εἶμαι ὁ κάλλιστος τῶν συ-
ζύγων· ἔχω στῆθος εὐρὺ καὶ λάσιον, μυῶ-
νας ἰσχυροὺς, νεῦρα ἀκμαῖα, ῥώμην ἀδά-
μαστον, ὑγείαν ἀκατάβλητον. Εἶμαι ἐρ-
γατικώτατος, τρώγω πολὺ, πίνω περι-
σσότερον καὶ ὅταν πέσω εἰς τὴν κλίνην μου
κοιμῶμαι εἰς τὴν στιγμὴν βαθυτάτου
ὑπνου.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Πῶς, κύριέ μου;

ΔΗΜΟΣ.

(Κατ' ἰδίαν) Νομίζω ὅτι τὸ τελευ-
ταῖον αὐτὸ δὲν ἔπρεπε νὰ λεχθῆ. (πρὸς
τὴν Μοναρχίαν) Ἐχω ἱκανὴν περιουσίαν·
πεντήκοντα στρέμματα γῆς· εἶναι ἀληθές
ὅτι εἶναι ἄγονα ὡς κεφαλὴ γραμματικῆ·
ἀλλ' ἀδιάφορον· εἶναι περιουσία. Πλὴν
τούτων ἑκατὸν ἐλαιόδενδρα· δὲν δίδουσι
καρπὸν εἰμὴ κατὰ τετραετίαν, ὡς ἂν ἦσαν
βουλευτικαὶ ἐκλογαί· ἀλλ' ἀδιάφορον, θὰ
δώσωσι καρπὸν πλειότερον μετὰ ἓνα αἰ-
ῶνα· αἱ ἐλαῖαι, ὡς αἱ μεγάλαι ἰδέαι, ἀπαί-
τουσι πολὺν χρόνον διὰ νὰ καρποφορή-
σωσι θαψιλῶς. Προτέτι ὅταν νυμφευθῶ

θὰ καταπατήσω πεντακόσια στρέμματα
ἐθνικῆς γῆς. Ἄλλὰ ἔχω ἐν ἐλάττωμα.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Ἐν μόνον; ποῖον;

ΔΗΜΟΣ.

Εἶμαι ἄστατος. Ἀγαπῶ περιπαθῶς τὸ
ἑραῖον φύλον. Ἐγὼ, κυρία μου, δὲν εἶ-
μαι ἐκ τῶν φθισιῶντων ἐκείνων ἀνδρῶν,
οἵτινες χλευάζουσι τὸ κάλλιστον ἄθος
τῆς φύσεως, τὸ παρέχον εἰς ἡμᾶς τὰς
ζωηροτέρας ἡδονάς. Ἐγὼ εἶμαι ἀνὴρ πλή-
ρης καὶ ἄρτιος· προτιμῶ νὰ ἀναπαύωμαι
εἰς τοὺς φρίσσοντας καὶ σφαδάζοντας
κόλπους τῆς γυναικὸς ἢ εἰς τοὺς κόλ-
πους τοῦ Ἀβραάμ. Ἡ πλευρὰ αὐτῆ,
ἣτις ἀπεκόπη ἀφ' ἡμῶν, προσαρμόζεται
κάλλιστα εἰς τὴν πλευρὰν ἡμῶν. Ὁ σρογ-
γύλος καὶ παχὺς βραχίον εἶναι τὸ πολύ-
τιμότερον περιδέριον καὶ σπουδάζω τὴν
φύσιν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τῆς γυναικὸς·
ἀλλ' ὁ σοφὸς δὲν ἀρκεῖται εἰς ἐν μόνον
βιβλίον· εἶμαι φιλαναγνώστης.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Πῶς, κύριέ μου;

ΔΗΜΟΣ.

(Κατ' ἰδίαν). Πάλιν εἶπα ἀνοησίαν· σή-
μερον ἔγινα ζῶον ὡς σύζυγος τὴν ἐπιβῶσαν
τοῦ γάμου, ἀντὶ νὰ ἔχω τὴν εὐφροσύνην τῆς
προτεράιας. (πρὸς τὴν Μοναρχίαν) κυ-
ρία μου, πῶς καλεῖσαι;

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Καλοῦμαι Μοναρχία. Εἶμαι ἡ εὐγενε-
στέρα τῶν γυναικῶν· δαπανῶ τρεῖς ὥρας
διὰ τὴν ἐνδυμασίαν· διότι κατ' ἐμὲ τὸ
πᾶν συνίσταται εἰς τὴν τεχνικὴν κομ-
ψότητα. Ἰπάρχουσι περιστάσεις καθ' ἃς
ἂν προτείνωμεν τὸν ἀριστερὸν πόδα ἀντὶ
τοῦ δεξιοῦ πράττομεν ἔγκλημα καθοσιώ-
σεως. Ἡ ἐθιμοταξία εἶναι τὸ πᾶν. Ὅστις
δὲν γνωρίζει νὰ χαιρετᾷ καλῶς, δὲν εἶναι
ἄξιος νὰ ἀντιχαιρετηθῇ. Δαπανῶ τέσσαρας
ὥρας εἰς ἐπισκέψεις . . .

ΔΗΜΟΣ.

Ἄλλ' εἶσαι ὑπὲρ τὸ δέον πολυδάπανος.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Δὲν διακόπτουσι τὸν λαλοῦντα, κύριε
Δῆμε. Δαπανῶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς νυκτὸς
εἰς διασκεδάσεις· πίπτω εἰς τὴν κλίνην
τὴν πρῶταν καὶ ἐγείρομαι τὸ ἑσπέρας.

ΔΗΜΟΣ.

Δεινὸν αὐτὸ, διότι δὲν θὰ συναντηθῶ-
μεν ποτέ.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Ἡ μήτηρ μου καλεῖται ἀμάθεια καὶ ὁ
πατὴρ μου τρόμος. Θὰ εἶμαι ἡ καλλίστη
τῶν συζύγων· διότι θὰ καταστήσω τὸν
βίον ὑμῶν λίαν ἄνετον. Περὶ οὐδενὸς θὰ
φροντίζετε· ἐγὼ θὰ κρατῶ τοὺς οἴκας
τῆς οἰκίας, οὕσα πρῶτος ἄμα καὶ πλοῦταρ-
χος· ἐγὼ θὰ ἐκφράζω τὴν γνώμην καὶ τὰ
αἰσθήματα ὑμῶν· ἐγὼ θὰ διαχειρίζωμαι
τὴν περιουσίαν· ἐγὼ θὰ δέχωμαι τὰς ἐπι-
σκέψεις πάσας καὶ τὰς ἐπιστολάς, ἐγὼ
θὰ ἀναπληρῶ τὰ πάντα καὶ θὰ σκέπτω-
μαι ἀντὶ ὑμῶν.

ΔΗΜΟΣ.

Ἄλλὰ τότε ἐγὼ θὰ ἦμαι μηδέν· δὲν θὰ
χρησιμεύω εἰς τίποτε

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Ἀπ' ἐναντίας θὰ χρησιμεύετε εἰς πολλά.
Θὰ πηγαίνετε εἰς τὴν ἀγοράν.

ΔΗΜΟΣ.

Δηλαδὴ θέλετε δοῦλον καὶ ὄχι σύζυ-
γον· τὰ καθήκοντα συγχέονται.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Πρὸς ταῦτοις εἰσθε ἐργατικὸς· βρέχε-
τε τὴν γῆν μὲ τὸν ἰδρωτὰ σας· γνωρί-
ζετε κάλλιστα ὅτι ἡ ἰσχύς ἐδόθη εἰς
τοὺς ἀνδρας διὰ νὰ ἐργάζωνται καὶ ἡ
ἀβρότης εἰς τὰς γυναῖκας διὰ ν' ἀνα-
παύωνται.

ΔΗΜΟΣ.

Κυρία μου, μὲ κάμνεις ὑπεύθυνον συν-
τάκτην τῶν γνωμῶν σου.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Ἐπαναλαμβάνω ὅτι δὲν διακόπτουσι
τὸν λαλοῦντα. Λοιπὸν εἰσθε φίλεργος καὶ
δραστήριος, ἐκ τῆς ἐργασίας σας θὰ πορί-
ζεσθε χρήματα, τὰ ὅποια θὰ παραδίδετε
εἰς τὰς χεῖράς μου πρὸς δαπάνην. Διὰ τὸν
ἄνδρα ἡ ἐργασία εἶναι ἀνάγκη, διὰ τὴν
γυναῖκα ἀνάγκη εἶναι ἡ δαπάνη.

ΔΗΜΟΣ.

Βλέπεις ὅτι δὲν σὲ διακόπτω.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Ἐπειτα θὰ φροντίζετε νὰ διασκεδάζω,
ὅταν ἦμαι κακοδιάθετος. Τελευταῖον θὰ
σᾶς βράπιζω ὅταν τὰ νεῦρά μου εἶναι τε-
ταραγμένα. Τὸ βράπισμα τῆς γυναικὸς εἶναι
πάντοτε θωπεῖα.

ΔΗΜΟΣ.

Καὶ ἂν τύχω καὶ ἐγὼ νευρικός;

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Τότε θὰ διατάττω νὰ σᾶς φλεβοτομή-

σωσιν, ἢ θὰ σᾶς ἀπομωράνω δι' ἐπιτη-
δείων δηλητηρίων.

ΔΗΜΟΣ.

Ἄλλὰ θὰ σὲ τιμωρήσῃ ὁ νόμος.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Ὁ νόμος; ἀφορᾷ τὰ μεिरάκια. Εἶμαι ἀ-
νωτέρα αὐτοῦ· ὁ νόμος ἐγένετο διὰ σέ,
ὄχι δι' ἐμέ. Τὰ βάρη τοῦ γάμου φέρει ὁ
ἀνὴρ, ἀν πράξω ἐγκλημα θὰ τιμωρηθῆς σύ.

ΔΗΜΟΣ.

Εἰς τὰ χειρόκτιά σου ἀνέγνωσες τὴν δι-
καιοσύνην αὐτήν;

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Εἰς τὴν εἰμαρμένην.

ΔΗΜΟΣ.

Ἄλλ' ἐγὼ δὲν πιστεύω εἰς τὴν εἰμαρ-
μένην· εἶμαι χριστιανὸς καὶ ἡ θρησκεία
αὐτὴ κηρύττει πάντας ἴσους.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Ἀληθῶς· καὶ ἐγὼ ἐπιβλέπω τὴν ἰσότη-
τα αὐτήν, θέτουσα εἰς ἰσορροπίαν πᾶσαν
ὑπεραίρουσαν κεφαλήν.

ΔΗΜΟΣ.

Καὶ οὕτω θὰ προκόψῃ ὁ οἶκός μου.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Βεβαίως θὰ προκόψῃ· ὅσοι ἔρχονται
ἐδῶ, ὅσοι ἐπισκέπτονται τὸν οἶκόν σου
εἰς ἐμέ θ' ἀποβλέπωσιν, ἐμὲ θὰ κολακεύω-
σι· θὰ ἐπιζητῶσιν, ἔροντες, ἐν μειδιάμα
μου ἐνῶ θὰ ἐργάζεσαι τὴν ἄγονον εἰς τοὺς
ἀγρούς· ἀγαπᾶς τὴν ἡσυχίαν· ἔχε αὐτὴν
πλήρη, οὐδέποτε θὰ ταραχθῆς.

ΔΗΜΟΣ.

Ἐννοῶ ἀλλ' ἐγὼ τί θὰ ἦμαι.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Ὁ ἔνδοξος σύζυγος τῆς Μοναρχίας, τὸν
ὁποῖον πάντες θὰ ἐπιζητῶσι, διὰ νὰ
ἐρωτῶσι περὶ τῆς υἱείας μου, τῶν διαθέ-
σεών μου, τῶν ὀρέξεών μου.

ΔΗΜΟΣ.

Καὶ ἐνίστε, ὅταν περνᾷς, θὰ λέγω
υἱαίνε· ἐνόησα. Ἀλλὰ... (κατ' ἰδίαν) ἄς
πίωμεν τὸ ποτήριον μέχρι πυθμένου. (πρὸς
τὴν Μοναρχίαν). Γνωρίζεις ὅτι... ἤξεύ-
ρεις ὅτι... (βήχει) ὁ γάμος ἀπαιτεῖ...

Ἄ! ἄκουσε· ὅταν νυμφευθῆς θὰ μὲ ὀμι-
λῆς εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν;

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Βεβαίότατα.

ΔΗΜΟΣ.

Σύζυγος καὶ εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀρι-
θμὸν! δεινὸν τὸ πρᾶγμα. Λοιπὸν γνωρί-

ζεις ὅτι ὁ γάμος... δηλαδή ἡ σύζυγος
κάπως (κατ' ἰδίαν) πῶς διάβολε λέγεται
τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν εὐγενῆ συμπεριφορᾶν
(πρὸς τὴν Μοναρχίαν) δηλαδή ἡ σύζυ-
γος... κατ' εὐθείαν γραμμὴν...

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Δὲν ἐννοῶ τί σημαίνει αὐτὴ ἡ εὐθεῖα
γραμμὴ.

ΔΗΜΟΣ.

Τεκνοποιεῖ, κυρία μου. (κατ' ἰδίαν) οὐρ!
ἠνδραγάθησα.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Τί ἀναμιγνύεις τὴν εὐθείαν καὶ τὴν ἐκ
πλαγίου· αἶ, λοιπὸν, τεκνοποιεῖ.

ΔΗΜΟΣ.

Ἄς ἦναι καὶ ἐκ πλαγίου· αὐτοὺς λοι-
πὸν τοὺς ἐκ πλαγίου ἀπογόνους πῶς τοὺς
ἀνατρέφεις; (κρούουσι τὴν θύραν) Τώρα,
τώρα! Ἀποκρίσου λοιπὸν (ἡ θύρα ἀθεῖται
βιαίως καὶ εἰσέρχεται ἡ κυρία Σύνταγμα)

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΔΗΜΟΣ, ΜΟΝΑΡΧΙΑ, ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Ἐνδεδυμένη ἐνδυμασίαν κατὰ τὸ ἥμισυ ἀνδρῶς
καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ γυναικὸς, φέρει καστόριον
πίλον.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Εἶσθε ὁ κύριος Δῆμος;

ΔΗΜΟΣ.

Κύριε, κυρία... μὰ τὴν ζωὴν μου δὲν
ἐννοῶ εἰς ποῖον γένος ἀνήκεις. Μὲ διέκο-
ψες ἀπὸ λίαν σοβαρὰν ὀμιλίαν καὶ ἡ Μο-
ναρχία λέγει ὅτι δὲν διακόπτουσι τοὺς
λαλοῦντας.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Ἄλλὰ δὲν εἶδον ἐπιγραφὴν ἐξωθεν, λέ-
γουσαν· ἐνταῦθα ὀμιλοῦσι, ἀπαγορεύεται
ἡ εἴσοδος.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ (πρὸς τὸν Δῆμον).

Ἀπόπεμψε αὐτὸ τὸ τέρας.

ΔΗΜΟΣ.

Στάσου δά.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ (πρὸς τὸν Δῆμον).

Τί στάσου· δὲν βλέπετε ὅτι φορεῖ τὸν
πίλον τοῦ ἐνῶ ὀμιλεῖ;

ΔΗΜΟΣ (πρὸς τὴν Μοναρχίαν).

ᾄ! ὅσον δι' αὐτὸ ὀλίγον φροντίζω.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Εἶμαι πολεμία τῶν ἀπορρήτων· δι' ἐμὲ
μόνον τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν εἶναι
ἀπολύτως ἀπαραβίαστον. Ἄς παύσῃ λοι-

πὸν ὁ μυστικισμὸς αὐτός. Κύριε Δῆμοε, σκοπεύετε νὰ νυμφευθῆτε τὸ ἔμαθα καὶ ἔσπευσα νὰ ἔλθω. Ἐκ τῆς πολλῆς μου βίας δὲν ἐπρόφθασα νὰ ἐνδύθω καλῶς καὶ ἔλαβον πᾶν τὸ προστυχόν.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ (πρὸς τὸν Δῆμον).

Πᾶν τὸ προστυχόν ἦτο ἐπενδύτης ἀνδρός. Αἰδῶς, αἰδῶς, εἰς ποίαν παρθενικὴν παρεϊάν κατέφυγες;

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Αἰ! φιλάττη φωνάζω τὴν θεραπαινίδα μου καὶ σὲ τρέπει εἰς φυγὴν διὰ τῶν κραυγῶν αὐτῆς (πρὸς τὸν Δῆμον) ὀνομάζομαι κυρία Σύνταγμα.

ΔΗΜΟΣ.

Κυρία Σύνταγμα, κυρία Σύνταγμα... δὲν ἐνοῶ· ἐγὼ σκοπεύω νὰ νυμφευθῶ γυναῖκα.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Ἰποθέσετε ὅτι εἶμαι ἀνὴρ;

ΔΗΜΟΣ.

Ἀνὴρ; πολὺ τιμὴ σου. Εἶσαι οὐδέτερον, κυρία Σύνταγμα, εἶσαι ἐρμαφρόδιτος; τραγέλαφος, χίμαιρα. Τίς εἶναι ὁ πατήρ σου;

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

ἔχω δύο πατέρας.

ΔΗΜΟΣ.

Μόνον; δὲν βλέπτει αὐτὸ εἶναι τοῦ συρμού.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Τὸν δισταγμὸν καὶ τὸν φόβον.

ΔΗΜΟΣ.

Ἀξιόλογοι πατέρες. Καὶ ἡ μήτηρ σου;

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Ἡ μύτη μου;

ΔΗΜΟΣ.

Ἡ μήτηρ σου! δὲν ἀκούεις;

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Συγχώρει· τῶντι δὲν ἀκούω τόσον καλῶς.

ΔΗΜΟΣ.

Ἰπομονὴ ἂν ἦσο κωφάλαλος· ἡ ἀρετὴ πρέπει νὰ ἦναι πλήρης· ἄλλως εἶναι κακία.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Ἡ θεραπαινὶς μου πταίει, ἡ κυρὰ Βουλὴ, ἥτις τόσον θόρυβον κάμνει, τόσον δυνατὰ φωνάζει, ὥστε μὲ ἐξεκώφανε. Ἡ μήτηρ μου ἐρωτᾷς· περὶ αὐτῆς δύναμαι νὰ ὀμιλήσω θετικώτερον. Εἶναι ἡ ἔλευθερία, ἀλλὰ μὲ ἐγέννησε πρὸ τοῦ ὀρισμένου χρόνου.

ΔΗΜΟΣ.

Πῶς ὀνομάζεται ἡ θεραπαινὶς σου;

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Βουλὴ. Αὐτὴ παρασκευάζει τὰ ἐνδύματά μου, στιλβώνει τὴν κόμην μου, μὲ προμηθεύει τὸ ψιμμύθιον...

ΔΗΜΟΣ.

Τὸ ψιμμύθιον;

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Μάλισα, τὸ ψιμμύθιον μεταχειρίζομαι πολὺ ψιμμύθιον.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Τί τέρας! καυχᾶται διότι τὸ πρόσωπον αὐτῆς εἶναι εἰκὼν.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Εἰκὼν, ἔστω. Ἀλλὰ τίς ἐφαντάσθη νὰ κατακρίνη εἰκόνα τοῦ Ῥαφαὴλ διότι σύγκριται ἐκ χρωμάτων; Τὸ τεχνικὸν κάλλος εἶναι πολυτιμότερον τοῦ φυσικοῦ· τοῦτο εἶναι ἔργον ἀνωτέρας δυνάμεως· τὸ τεχνικὸν, ἔργον ἡμῶν.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ (πρὸς τὸν Δῆμον)

Εἶναι ἐπικίνδυνος γυνὴ ἀπόπεμψέ την ταχέως. Τί σοφίσματα, Θεέ μου, τί σοφίσματα!

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Ἐκτὸς τῆς θεραπαινίδος ἔχω ἑπτὰ δούλους. Ὁ εἷς ἐπιστατεῖ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς οἰκίας· φροντίζει νὰ καθαρίζωνται καλῶς τὰ δωμάτια, νὰ διευθετῶνται τὰ ἐπιπλά, νὰ χύνωνται τὰ ἀγγεῖα· καὶ λέγεται ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν. Ὁ ἄλλος λαμβάνει τὰ ὀνόματα τῶν προσερχομένων, κρατεῖ σημεῖωσιν τῶν ὀρειλομένων ἐπισκέψεων καὶ ἐνίοτε, ὅταν ἦναι νύξ, ὀδηγεῖ αὐτοὺς διὰ φανοῦ μέχρι τῆς θύρας· καὶ λέγεται ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν. Ὁ ἄλλος φροντίζει νὰ μὴ τρέχη ἡ σκάφη ἐν ἣ πλύνονται τὰ ἐνδύματα καὶ ἐπειδὴ πρόκειται περὶ σκάφης λέγεται ἐπὶ τῶν ναυτικῶν. Ὁ ἄλλος φροντίζει νὰ ἀκονίζωνται τὰ μαχαίρια δι' ὧν κόπτομεν τὸ κρέας καὶ τὸν ἄρτον, νὰ ἦναι ὀξεῖα ἢ αἰχμὴ δι' οὗ παρασκευάζομεν τὸ ψητὸν, καὶ διὰ τοῦτο λέγεται ἐπὶ τῶν ὄπλων. Ὁ ἄλλος φροντίζει νὰ διατηρῆται ἄσβεστον τὸ πρὸ τῆς εἰκόνας κανδύλιον καὶ λέγεται ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν. Ὁ ἄλλος φροντίζει νὰ διανέμονται ἐξ ἴσου καὶ μετὰ δικαιοσύνης τὰ φαγητὰ καὶ λέγεται ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης. Καὶ τελευταῖον ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν λέγεται ὁ διανέμων τοὺς μισθοὺς εἰς ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους.

ΔΗΜΟΣ.

Ἐποία πληθὺς ὑπηρετῶν!

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Διότι τὸ πᾶν ἤρηται ἐκ τῆς διακρίσεως τῶν ἐξουσιῶν ἢ διακρίσις τῶν ἐξουσιῶν, ἰδοὺ τὸ ζήτημα. Ὁ εἷς σκέπτεται χωρὶς νὰ ἐκτελεῖ, ὁ ἄλλος ἐκτελεῖ χωρὶς νὰ σκέπτεται. Ἰδοὺ ἡ τελειότης. Ἀποχωρίζομεν τὴν ἀκτῖνα εἰς τὰ συνθετικὰ αὐτῆς καὶ πολλαπλασιάζομεν τὰς δυνάμεις.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Δηλαδή ἀμβλύνετε αὐτάς. Αἱ κυρία Σύνταγμα! ἀντὶ τοῦ πρίσματος δι' οὗ ἀποχωρίζεται ἡ ἀκτίς, προτιμῶ τὸν φακὸν ὅστις συγκεντρῶ τὰς ἀκτῖνας εἰς ἓν σημεῖον, ἔχον τὴν δύναμιν καὶ τὴν ταχύτητα τοῦ πυρός.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Ἀγαπᾶς τὰς ἐστίας, σὺ δὲν ἐννοεῖς τὸ μέγεθος τῆς διακρίσεως τῶν ἐξουσιῶν.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Ἐννοῶ κάλλιστα. Βράζετε εἰς ἰδιαιτέρον ἀγγεῖον τὸ κρέας καὶ εἰς ἰδιαιτέρον τὰ λάχανα· ἀναμιγνύετε ἀκολουθῶς αὐτὰ εἰς τὸ πινάκιον· τὰ παραθέτετε εἰς τὸν δαιτυμόνα, ὅστις ἀφοῦ τὰ φάγη, τρώγει κατόπιν καὶ ὀλίγον ἄλλο, κατὰ τὸν κανόνα τῆς διακρίσεως τῶν ἐξουσιῶν.

ΔΗΜΟΣ.

ἤρχισα νὰ μὴ ἐννοῶ τίποτε· μὲ φαίνονται κινέζικα τὰ λεγόμενα. Κυρία Σύνταγμα μετὰ τοσαύτας διακρίσεις ἔχε καὶ σὺ ὀλίγην διακρίσιν.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Ἐγὼ! Πήγαινε κατὰ διαβόλου τελευταῖον, κυρία Σύνταγμα.

ΔΗΜΟΣ.

(Πρὸς τὴν Μοναρχίαν). Σὺ μὴ ἀναμιγνύεσαι. (πρὸς τὴν κυρίαν Σύνταγμα) Καὶ ἡ θεραπαινὶς σου φωνάζει πολὺ;

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Ὦ, ναί! Δέγω πρὸς αὐτὴν νὰ φέρῃ τὸ ἔλαιον διὰ τὴν λυχίναν. — Νὰ σκεφθῶμεν, ἀπαντᾷ. Τὸ ἔλαιον τίθεται εἰς τὴν λυχίναν διὰ νὰ φωτίζη· ἀλλὰ τότε εἶναι ἀναγκαῖον τὸ φῶς ὅταν ὑπάρχει σκότος· τῶρα ὑπάρχει σκότος; ἰδοὺ τὸ ζήτημα. Καὶ ἄρχεται ἡ φιλονεικία ἥτις διαρκεῖ μέχρι τῆς πρωΐας. Καὶ τὰ αὐτὰ περὶ παντός· ὥστε πολλὰκις φέρει τὸ φῶς ἐνῶ ἦδη ἐξημέρωσε.

ΔΗΜΟΣ.

Ἄλλὰ τοῦτο εἶναι ἀφόρητον.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Ἄλλοτε πάλιν μὲ ἀνήγγειλαν ὅτι καίεται ὁ ἐξοχικὸς οἶκος καὶ ἀπαιτεῖται νὰ σταλῇ ἀντλία. Διατάττω νὰ ἀγορασθῇ ἡ ἀντλία· ἡ θεραπαινὶς μου ἀντιτείνει λέγουσα ὅτι δὲν περιέχεται τοῦτο εἰς τὰ τακτικά ἐξόδα. Ἄλλα καίεται ὁ οἶκος· ἀδιάφορον, πρέπει νὰ σκεφθῶμεν πῶς θὰ ικανοποιήσωμεν τὴν δαπάνην. Μακροὶ λοιπὸν συζητήσεις καὶ ἐπὶ τέλους ἡγοράσθη ἡ ἀντλία ὅτε πλέον εἶχε καεὶ ὁ οἶκος.

ΔΗΜΟΣ.

Ἄπορῶ πῶς ζῆς ἀκόμη· ἀλλὰ τότε διατὶ δὲν τὴν ἀποπέμψεις;

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Δι' ἑκατὸν δέκα λόγους. (κρυφίως πρὸς τὸν Δῆμον) Εἶναι τέκνον μου, ἀλλ' ὄχι ἐκ νομίμου γάμου. (γεγωνυία τῇ φωνῇ) Ἀγαπῶ τὴν ζωρότητα· τοὺς μύθους. Μὲ διηγεῖται τὴν χαλιμαῖν, τὴν ὁποίαν γνωρίζει ἐκ στήθους. Ἄνευ αὐτῆς εἶμαι γράμμα νεκρὸν· κώνωψ χωρὶς σάλπιγγα.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Ὄνος χωρὶς φωνήν.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Ἐὰν ἦτο παροῦσα ἡ Βουλὴ, κυρία Μοναρχία, ἡδύνατο νὰ σὲ ἀπαντήσῃ προσηκόντως.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Παράδοξον νὰ λησμονῆς τὰ ὄτα σου.

ΔΗΜΟΣ.

Ἐπρεπε νὰ τὴν φέρῃς μαζύ.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Ὦ! θὰ ἔλθῃ· μὴ σὲ μέλει· αὐτὴ ἔρχεται ἀπρόσκλητος. ἀλλὰ τότε, κύριε σῶσον τὰ ὄτα ἡμῶν. Εἶναι μὲν ὀλίγον ζῶσα, ἀλλὰ χαριστάτη. Δι' αὐτὸ λησμονῶ ὅλα καὶ αὐτάς τὰς κλοπὰς αὐτῆς.

ΔΗΜΟΣ (θέτων τὰς χεῖράς του εἰς τὸ θυλάκιον).

Κλέπτει λοιπόν; αὐτὸ μᾶς ἔλειπε.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Δηλαδή καθαρῶς δὲν εἶναι κλοπὴ αἱ πράξεις αὐτῆς. Ἐὰν, λόγου χάριν, θέλω νὰ διορίσω ἐπιστάτην εἰς τὰ κτήματά μου, αὐτὴ μὲ πιέζει, διορίζω γνωρίμον αὐτῆς καὶ λαμβάνει γενναίαν ἀμοιβήν.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Ὦ! τὴν ἀναίσχυντον· καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι κλοπὴ;

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Βεβαίως ὄχι· εἶναι δωροδοκία· ἀλλὰ γίνεται πρὸς τὸ συμφέρον ἐμοῦ.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Καὶ ἦλθες νὰ παλαίτης πρὸς ἐμέ ;

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Ὀνειρεύεσαι παλαιστάς, καθὼς φαίνεται.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Ἄλλὰ, τελευταῖον, ἦλθες νὰ μὲ ὑποσκελίσης.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Κατήντησες φορτικὴ μὲ τὰς βωμολοχίας σου.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Σέβας πρὸς ἐμέ, διότι, γνωρίζεις; εἶμαι πανίσχυρος.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Παρακαλῶ, ποῦ εὐρίσκεται ἡ ἰσχύς σου; Ὅχι βεβαίως εἰς τὰς χεῖρας, εἶναι τόσον ἀπαλαί!

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Δύναμαι τὰ πάντα, ἐλέω Θεοῦ.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Καὶ εἶσαι τρόντι ἀξία ἐλέους.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Αὐθαδὲς γυναικάριον. Γέφυρα τὴν ὁποίαν ὁ κατ' ἐλάχιστον ὀγκοῦμενος χεῖμαρρος δύναται νὰ παρασύρῃ.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Μορμολύκιον! Ὑπάγε νὰ ἐλκύσης μὲ τὰ ἐξηντηλημένα κάλλη σου καὶ τὰς ἐρριτυωμένας παρεΐάς σου καταβεβλημένον τι γερρόντιον, τρέμον καὶ ἀποβλακωθὲν ἐκ τῶν καταχρήσεων. Τί κοινὸν μεταξὺ σοῦ καὶ σφριγῶντος ἀνδρός;

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Σιώπα, ἀμφίβιον, δεχόμενον ἀσπασμοὺς καὶ περιπτώξεις δι' ἀντιπροσώπων. Ἄληθῶς ἀλλόκοτος σύζυγος, ἥτις περιάγεται, καταπίπτει ἀπὸ ἀγκάλης εἰς ἀγκάλην διακοσίων ἴσως ἀνθρώπων, οὔτινες ὅλοι τῇ φαίνονται Δῆμος.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Ἐκαστος αἰὼν ἀνῆρπασεν ἀπὸ σοῦ ἐν ῥάκος τῆς χλαμύδος σου· διὰ τοῦτο ἔχεις γυμνοὺς τοὺς ὤμους καὶ τοὺς βραχίονας.

ΔΗΜΟΣ.

Παράδοξοι χαιρετισμοί. Παύσατε λοιπὸν ἐγὼ τὰ ἔχασα. Ἄκουσε, κυρία Σύνταγμα, ἂν σὲ νυμφευθῶ θὰ μὲ φορτώσης τὴν Βουλὴν;

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Ἐνοεῖται· σὲ εἶπα ὅτι εἴμεθα ἀχώριστοι.

ΔΗΜΟΣ.

Ἦ φρίκη φρίκη.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Ἄφες τὰς κλίσεις τῶν ὀνομάτων καὶ δῶξε αὐτὸν τὸν διάβολον.

ΔΗΜΟΣ.

Κυρία Σύνταγμα, εἶχομεν πρὸ μικροῦ θέσει ἐν ζήτημα· γνωρίζεις ὅτι... εἰσεύρεις ὅτι... (πρὸς τὴν *Μοναρχίαν*) κυρία Μοναρχία, παρακαλῶ, ἀφῆστέ μας μόνους, διότι ἐμπερδύομαι ἐνώσω σὲ βλέπω.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Ἐγὼ γ' ἀποχωρήσω; ἀδύνατον.

ΔΗΜΟΣ.

Ὅλ ζήτησω τὴν βοήθειαν τοῦ κοινοῦ.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Τὸ κοινόν; Ὅλ φοβηθῆ τὴν ἐσθῆτά μου καὶ δὲν θὰ πλησιάσῃ.

ΔΗΜΟΣ.

Καλὰ, μείνε (περιφέρεται ἐπὶ μικρὸν καὶ ἀφῆρης ἴσταται). Πῶς θ' ἀναθρέψης τὰ τέκνα σου, κυρία Σύνταγμα;

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Ὅλ τὰ διδάξω τὴν ἰσορροπίαν.

ΔΗΜΟΣ.

Τί ἰσορροπίαν μοῦ ψάλλεις.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Τὸ μηδὲν ἄγαν.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Τὸ μηδὲν ἄγαν! ἀνόητον ἀξίωμα τὸ ὅποιον μόνον οἱ μικροὶ νόες καὶ αἱ μικραὶ καὶ χυδαῖαι ψυχαὶ προσβέουσι. Μηδὲν ἄγαν δὲν ἐπιδέχεται ἡ ἰσχύς, καὶ ὁ φθονῶν τὸ μέγεθος τῶν μεγάλων ἀνδρῶν προτάσσει εἰς αὐτοὺς τὸ — πᾶν μέτρον ἄριστον. Μὲ τοιαῦτα ἀξιώματα, μωρὰ ὡς ἡ μετρίότης, ἡ κυρία Σύνταγμα ζητεῖ νὰ καταβάλλῃ ἐμέ!

ΔΗΜΟΣ.

Τὸ μηδὲν ἄγαν; ἡ Μοναρχία ἔχει δίκαιον· ἐγὼ θέλω νὰ ἦμαι ἄγαν κύριος εἰς τὸν οἶκόν μου.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Ἄλλὰ τότε ποτὲ δὲν θὰ συμφωνήσετε. Διὰ τοῦτο ἐγὼ εἰς τὴν ὑπόνομον τῆς παντοδυναμίας ὑποσκάπτω ἀνθυπόνομον.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἐν Πούφ! Εὐγε, κυρία Πούφ!

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Μάλιστα, ἐν Πούφ, τὸ ὅποιον οὐδετεροῖ καὶ τὴν ἄκραν φιλαρχίαν τοῦ Δήμου καὶ τὴν ἄκραν φιλαρχίαν τῆς κυρίας Μοναρχίας.

ΔΗΜΟΣ.

Τὰ χλιαρὰ λουτρὰ δὲν μὲ ἀρέσκουσιν·
ἄλλο τίποτε;

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Τὴν ῥητορικὴν . . .

(*Ακούεται θόρυβος ἔξωθεν καὶ φωναὶ
γυναικὸς ὀξεῖαι.*)

ΔΗΜΟΣ.

Τίς εἶναι πάλιν· καὶ ἄλλη σύζυγος;
ἀλλὰ μ' ἐκλαμβάνουσιν ὡς ὄθωμανόν, φαί-
νεται, αἱ γυναῖκες αὐταὶ (ὁ θόρυβος αὐ-
ξάνει) τί εἶναι, τί τρέχει!

(*εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ*).

ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΔΗΜΟΣ, ΜΟΝΑΡΧΙΑ, ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ,
ΒΟΥΛΗ.

Ἐνδεδυμένη ἐσθῆτα ἐξ ὀψάματος, φέροντος τε-
τραγωνα εἰς ἃ εἶναι ἐντετοπωμένοι αἱ λέξεις ναί,
καὶ ὄχι, εἰσέρχεται ἐργίλη καὶ φρυάττουσα.

ΒΟΥΛΗ.

Κυρία Σύνταγμα, δὲν μ' ἐκάλεσες μαζύ
σου; ἐνόμισες ὅτι θ' ἀπαλλαγῆς ἀπ' ἐμοῦ;
Πῶς; βραδύνεις λοιπὸν τοσοῦτον καὶ δὲν
ἔχεις ἀνάγκην τῶν συμβουλῶν μου; Ἀλ-
λὰ ἐγὼ ἤλθον αὐτοδικαίως, ἐπίβουλε.
(*τῇ δίδει ἐν ῥάπισμα*).

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Νομίζω ὅτι μ' ἐβράβιπτεν—

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Ἡ κυρία Σύνταγμα εἶναι Πυθῶνιστις.

ΔΗΜΟΣ.

Ἐνόησα· αὐτὴ βεβαίως εἶναι ἡ Βουλὴ.

ΒΟΥΛΗ.

(*Πρὸς τὸν Δῆμον*). Σιώπα σύ! (*πρὸς
τὴν κυρίαν Σύνταγμα*) Δὲν μὲ ἀπατάς,
ὄχι· κατὰ σκέπτεσαι κατ' ἐμοῦ· θέλεις νὰ
διοικῆς τὸν οἶκον ἄνευ ἐμοῦ· ἄνευ συμβου-
λῶν καὶ νοουσιῶν, αἶ; Ἀλλ' ἐγὼ γνωρίζω
νὰ περιτέμνω τὰς ὀρέξεις σου· ἄς ἴδω-
μεν τίς θὰ ἐπιτύχη.

ΔΗΜΟΣ.

Ἡ αὐθάδεια αὐτὴ εἶναι ἀνυπόφορος· κυ-
ρία Σύνταγμα σὲ οἰκτείρω.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ (*πρὸς τὴν Βουλὴν*).

Βλέπεις τί κάμνεις; δὲν θὰ μὲ δεχθῆ
σύζυγον.

ΒΟΥΛΗ (*πρὸς τὴν κυρίαν Σύνταγμα*).

Τίς; αὐτὸ τὸ ζῶον;

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἢ τοῦ διαβόλου,
λάλει χαμηλότερα.

ΒΟΥΛΗ.

Ἀπ' ἐναντίας θὰ φωνάζω μέχρι τρίτου
οὐρανοῦ· ὁ ἄνθρωπος εἶναι λογικὸν ζῶον·
ἐπλάσθη διὰ νὰ λέγῃ, νὰ λέγῃ αἰωνίως·
ἄλλως εἶναι κτῆνος, ὡς αὐτός.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

(*Κατ' ἰδίαν*) ἐδῶ πρέπει ν' ἀποτρέψω-
μεν τὴν προσοχὴν ἀπ' αὐτῆς δι' ἐνὸς στρα-
τηγήματος. (*Γεγωνία τῇ φωνῇ*) Ἄχ! Ἄχ!
λειποθυμῶ . . . ὀλίγον ὕδωρ.

(*Ὁ Δῆμος σπεύδει νὰ φέρῃ ποτήριον
ὑδατος*).

ΒΟΥΛΗ (*ἀρπάζουσα αὐτὸν ἐκ τῆς χειρὸς*)

Ποῦ πηγαίνεις;

ΔΗΜΟΣ.

Νὰ φέρω ἐν ποτήριον.

ΒΟΥΛΗ.

Ἐσκέφθης προηγουμένως; ἐσυζήτησες;
ἂν ἦναι συμφέρον ἢ ὄχι, καὶ ὅποια τ' ἀπο-
τελέσματα τῆς πράξεως αὐτῆς;

ΔΗΜΟΣ.

Τί νὰ σκεφθῶ; δὲν βλέπεις ὅτι ὠ-
χρίασεν;

ΒΟΥΛΗ.

Αἶ, κύριε· εἶσαι ἀμαθέστερος διδασκά-
λου· ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ σκέπτεται
πρὶν ἀποφασίσῃ, νὰ σκέπτεται πολὺ·
ἔπειτα νὰ θέτῃ τὸ ζήτημα καὶ νὰ συζητῇ
οὐχὶ ἀπαξ ἀλλὰ τρίς καὶ οὐχὶ τὴν αὐτὴν
ἡμέραν ἀλλὰ εἰς διαφόρους ἡμέρας· ἔπειτα,
ἀφοῦ ἀποφασίσῃ, νὰ σκέπτεται πάλιν
κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ νὰ σπεύδῃ βρα-
δέως.

ΔΗΜΟΣ.

Ἀλλὰ εἶσαι θηρίον ἢ παράφρων, ἀδελ-
φὴ μου· δὲν βλέπεις ὅτι πάσχει ἡ ταλαι-
πωρος;

ΒΟΥΛΗ.

Τότε πρέπει νὰ πιστοποιηθῇ τοῦτο· ἄς
ἴδωμεν σήμερον τὸν σφιγμὸν τῆς καὶ αὐ-
ριον θέτομεν τὸ ζήτημα ἂν πρέπη νὰ τῇ
δώσωμεν ὕδωρ, ἢ ὄχι.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Ἄχ! ἀποθνήσκω (*πίπτει λειπόθυμος*).

ΔΗΜΟΣ. (*πρὸς τὴν Βουλὴν*).

Πήγαινε κατὰ διαβόλου (*ἀποσπᾶται
ἀπ' αὐτῆς βιαίως καὶ φέρει ποτήριον ὑ-
δατος, διὰ τοῦ ὀποῦ φάινει τὴν κυρίαν
Σύνταγμα*).

ΒΟΥΛΗ.

Πῶς; ἐπεμβαίνεις εἰς ἀλλότρια καθή-
κοντα; Αὐτὸ εἶναι ἀνήκουστος τόλμη,

αυθάδεια, παρανομία, παρανομία και πάλιν παρανομία.

ΔΗΜΟΣ.

Πήγαινε κατὰ διαδόλου· (ὄρμα κατὰ τῆς Βουλῆς, ἥτις τρέπεται εἰς φυγὴν).
(Ἡ κυρία Σύνταγμα ἀνεγείρεται).

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Ἄς τρέξωμεν μὴ μᾶς φύγη ὁ Δῆμος· κυρία Σύνταγμα, ἄς συμμαχήσωμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος.

(Ἐξέρχονται τῆς σκηνῆς, ὁ Δῆμος καταδιώκων τὴν Βουλὴν· ὀπισθεν αὐτοῦ ἡ Μοναρχία καὶ ἡ κυρία Σύνταγμα.)

ΣΚΗΝΗ Ε΄.

Ἡ πλατεία τῶν στηλῶν. Ἐπὶ τῆς καταπεσούσης στήλης τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς κάθηται ἡ Δημοκρατία φέρουσα ἀρχαίον ἑλληνικὸν ἱματισμὸν· εἶναι ἐστεμμένη μὲ δάφνην καὶ κρατεῖ ξηρὸν στέφανον.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ (προτείνουσα τὸν ξηρὸν στέφανον.)

Ἴδου τί μόνον μὲ ἔμεινεν ἐκ τῆς ἀρχαίας εὐδαιμονίας· ἡγάπων τότε καὶ ἡγάπῳμην· ἦτο παιδίον ὁ Δῆμος καὶ εἶχεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τὴν ἰλαρὰν ἀθωότητα, τὴν ἀκράδανταν τόλμην, τὴν μεγαλεπήβολον διάθεσιν τῆς νεότητος. Ὁ κόσμος πᾶς ἀνῆκεν εἰς ἡμᾶς· ἔζη ἡ φύσις πᾶσα καὶ ἐλάλει διὰ μυρίων γλωσσῶν· τίποτε δὲν ἦτο νεκρὸν· τὰ ἄλση, οἱ βύακες, οἱ λόφοι, οἱ λίθοι αὐτοὶ, ἔσωζον παραδόσεις γλυκείας καὶ περιπαθεῖς ἀναμνήσεις. Ἀλλ' ἦδη ὁ Δῆμος οὐδὲ μ' ἐνθυμεῖται πλέον· ὁ χρόνος ἐμάρανε τὰ εὐγενῆ αὐτοῦ αἰσθήματα καὶ νέαι ἰδέαι, νέαι ἀρχαὶ διέστρεψαν τὴν ἀγαθὴν ἐκείνην καρδίαν. Παρεδόθη εἰς χερσὶν γύναια σύροντα αὐτὸν ἀπὸ τῆς βίβης διὰ πλάνων θωπειῶν. Ἡ δύναμις αὐτοῦ καταβῆκε καὶ ἀναλίσκεται εἰς ποταπὰς ματαιοπονίας. ἀγύρται προαγωγοὶ τὸν ἐμπαιζουσι. (ἐγείρεται). Ἀλλὰ θά μ' ἐνθυμηθῆ καὶ πάλιν· ὅταν ἴδῃ πόσον στείρα εἶναι ἡ γῆ αὐτῆ γυναικῶν, αἵτινες ἀγαπῶσιν αὐτὸν περιπαθῶς καὶ εἰλικρινῶς, ὅταν μυριάκις ἀπογοητευθῆ καὶ μυριάκις κλαύσῃ, ὅταν συσρέψῃ ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ καὶ ἐρημώσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, τότε ὦ! τότε θά ἐνθυμηθῆ τὴν μόνην γυναῖκα, ἥτις ἡγάπησεν αὐτὸν καὶ θά ἔλθῃ γὰ ἀναπαυθῆ πλησίον μου.

(Ἐισέρχεται ἡ Βουλὴ διωκομένη ὑπὸ τοῦ Δήμου οὐ τινοσ τὸν ἐπερδύτην κρατεῖ ἀφ' ἐνός ἡ Μοναρχία καὶ ἀφ' ἐτέρου ἡ κυρία Σύνταγμα.)

ΔΗΜΟΣ (πρὸς τὴν Βουλὴν.)

Ὄψ! ἀπέκαμα πλέον· εἶσαι βραδεία εἰς τὰς σκέψεις, ἀλλὰ ταχύτερα ἐλάφου εἰς τὴν φυγὴν.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ (παρατηροῦσα μετὰ φόβου τὴν Δημοκρατίαν, πρὸς τὸν Δῆμον.)

Ἄς φύγωμεν λοιπόν, δὲν ἔχω δίκαιον, κυρία Σύνταγμα;

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ (παρατηροῦσα ἐπίσης περίφοβος τὴν Δημοκρατίαν.)

Τρόντι, ἄς φύγωμεν.

ΔΗΜΟΣ (πλησιάζων πρὸς τὴν Δημοκρατίαν.)

ὦ, ἐν φάσμα.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Ναί! φάσμα· ἄς φύγωμεν· δὲν ἔχω δίκαιον, κυρία Σύνταγμα;

ΔΗΜΟΣ.

Ἀλλὰ εὐμορφον φάσμα, κυρία μου· καὶ ἡ καλλονὴ μόνον τοὺς γέροντας φοβίζει· κάπου εἶδα αὐτὴν τὴν γυναῖκα.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ (πικρῶς μειδιῶσα.)

Κάπου μὲ εἶδε!

ΜΟΝΑΡΧΙΑ (σύρουσα τὸν Δῆμον.)

Ἄς φύγωμεν.

ΔΗΜΟΣ.

Δὲν φεύγω ἀν δὲν ἔλθῃ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ φάσμα τοῦτο. Φάσμα, σ' ἐξορκίζω, ἀκολούθει με.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ (προχωροῦσα.)

Τρόντι εἶμαι φάσμα, καὶ σὲ ἀκολουθῶ· εἶμαι φάσμα παρελθούσης εὐδαιμονίας καὶ εὐκλείας.

ΔΗΜΟΣ.

Ἐλθὲ, ἐλθὲ! πρόκειται νὰ νυμφευθῶ· πρόκειται νὰ ἐκλέξω σύζυγον, καὶ μὰ τὸν ξηρὸν αὐτὸν στέφανόν σου, εἶσαι εὐμορφος.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ (πρὸς τὴν κυρίαν Σύνταγμα.)

Τὴν ἐπάθωμεν.

(Ἀναχωροῦσι πάντες ἐκτὸς τῆς Βουλῆς.)

ΒΟΥΛΗ.

Οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι — φείδου χρόνου· ἡ ταχύτης πραγματοποιεῖ τὸ παράγγελμα τοῦτο, τοῦ ὁποίου ποτὲ τὴν ἀλήθειαν δὲν ἐνόησα τόσον καλῶς ὅσον κατὰ τοὺς κινδύνους· τότε, φείδου χρόνου· θὲς δηλαδὴ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἀτμοῦ εἰς τοὺς πόδας καὶ φεύγε. Εἰς τὰς σκέψεις, ἐκεῖ

λέγουσι — σπεύδε βραδέως — και ἔχουσι δίκαιον αὐτοὶ οἱ ἀρχαῖοι· ἀλλὰ καθὼς λέγουσιν οἱ ἀποθανόντες πάντοτε ἔχουσι δίκαιον καὶ ἡ ἀρχαιότης ἀπέθανε. "Ἄν πρόκηται νὰ ἐκφέρω καὶ ἐγὼ γνώμην φρονῶ ὅτι ὁ ἀποθανὼν, ἀφοῦ δὲν λαλεῖ ἔχει ἄδικον. Ἄκουω θόρυβον . . . ἡ ἀτυμωχανὴ εἰς ἐνέργειαν. (φεύγει δρομαία).

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'.

(Ἡ σκηνὴ ὅπως ἐν ἀρχῇ.)

ΔΗΜΟΣ, ΜΟΝΑΡΧΙΑ, ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ,
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.

Πολλοὶ μὲ ζωνύουσιν ἐρασταί· ἀλλ' ὀλίγοι εἰσὶν εἰλικρινεῖς. Οἱ μὲν, ψυχαὶ ἀγενεῖς, ἄνθρωποι ἄστεγοι καὶ φερέοικοι, ἐμπαιζόντες πᾶν ἱερὸν καὶ ὅσιον καὶ δυνάμενοι νὰ μεταβάλωσι τὰ ξύλα τοῦ σταυροῦ εἰς χρηματοκιβώτιον, μὲ περικυκλοῦσιν ἀποθαυμάζοντες τὸ κάλλος μου διὰ τῶν χειλέων, ὑμνοῦντες τὴν χάριν καὶ τὴν ἀρετὴν μου, ὁμνῶντες ἐν ὀνόματί μου καὶ ἐπιορροῦντες μυριάκις τῆς ἡμέρας. Οἱ δὲ μὲ θεωροῦσι διὰ νὰ κινήσωσι τὴν ζηλοτυπίαν τῆς κυρίας Μοναρχίας, ἧς ἐπιζητοῦσι τὴν εὐνοίαν.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Ἰδοὺ ὄν, τὸ ὅποσον ἀξιοῖ ὅτι δύναται νὰ ἐγείρῃ τὴν ζηλοτυπίαν μου.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ (πρὸς τὸν Δῆμον).

Ὀλίγοι μόνον μὲ ἀγαπῶσιν εἰλικρινῶς, καὶ ἴσως εἰς μόνον καὶ εἶσαι σύ.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Ἀφόρητος ἀλαζονεῖα.

ΔΗΜΟΣ.

Γοητευτικὴ πεποίθησις.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ (πρὸς τὸν Δῆμον).

Διώξέ τὴν ταχέως· εἶναι ἡ προσωποποίησης τῆς ἀναρχίας· θὰ καταστρέψῃ τὸν οἶκόν σου.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.

Ὡ βεβαίως, εἶμαι ἡ ἀναρχία διότι δὲν κρατῶ μαστίγιον εἰς τὰς χεῖρας καὶ δὲν ἀποχαυνῶ τοὺς ἀνδρας δι' αἰσχροῦς ῥαστώνης. Ἄφες τοὺς κοινούς τόπους, δὲν θέλει τὴν ἀναρχίαν ὁ θέλων τὴν ἐλευθερίαν ἄνευ ὄρων καὶ μόνον οἱ μαρὸι τίθενται ὑπὸ ἀντιλήπτωρα.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Ἄλλ' ὁ Δῆμος εἶναι διηνεκὲς παιδίον, ἔχον ἀνάγκην πάντοτε ὀδηγοῦ καὶ τροφοῦ.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.

Εἶναι παιδίον, διότι εἶναι ἀγαθός, εὖπιστος, ἀνεκτικός· εἶναι παιδίον διότι δὲν σᾶς τινάσσει ἀπὸ τοῦ παράθυρον, σᾶς, οὔτινες ἀπορροφᾶτε τὸ αἷμά του ὡς βδέλλαι ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι ἀσθενεῖ.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Ἀπόδοτε τὰ τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι.
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.

Ἄλλ' ὅταν ὁ Καίσαρ δίδῃ τὸν θάνατον τί πρέπει νὰ τῷ ἀποδοθῇ;

ΔΗΜΟΣ.

Μὴ ἀπαντᾶς εἰς αὐτὰ τὰ ξόανα, φίλη Δημοκρατία. Ἄλλ' ἄκουσον· ὁ σκοπὸς τοῦ γάμου εἶναι . . . γνωρίζεις ὅτι . . . (πρὸς τὴν Μοναρχίαν) . . . κυρία Μοναρχία, ξεκουμπήσου τελευταῖον ἀπ' ἐδῶ διότι ἐμπερδεύεται ἡ γλῶσσά μου.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Βεβαίως σκοπεύετε νὰ ἐρωτήσετε πῶς ἀνατρέφονται τὰ τέκνα.

ΔΗΜΟΣ.

Τὸ ἐμάντευσε, εὐγε. Πῶς ὁ ἀναθρέψῃς τὰ τέκνα σου, Δημοκρατία;

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Ἄλλ' ἄκουσον πρῶτον ἐμέ· ἡ εὐγενὴς ἀνατροφή ἀπαιτεῖ ν' ἀνατρέφονται τὰ τέκνα μακρὰν τῶν γονέων ἐν τῇ νεαρῇ αὐτῶν ἡλικίᾳ· δεύτερον νὰ διατηρῶσι λευκὴν τὴν ἐπιδερμίδα καὶ ἀπαλὸν τὸ δέριμα· τρίτον, νὰ ἐνδύονται κομψῶς καὶ πολυτελῶς φέροντα διόπτρας, κρατοῦντα μαστίγιον· τέταρτον νὰ περιφρονῶσι τοὺς ὑποδεστέρους καὶ νὰ ὑπακούωσι τυρλῶς, ὄχι εἰς τὸν πατέρα ὅστις μένει εἰς αὐτὰ ἀγνωστος, ἀλλὰ εἰς τὴν μητέρα ἣτις ἔχει ἐπ' αὐτῶν δικαίωμα ζωῆς καὶ θανάτου· πέμπτον νὰ ὑπολαμβάνωσι τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἐλευθερίαν ὡς ψυχρὰ καὶ ἀνωφελῆ ὀνόματα, ἀνοήτων ἀνδρῶν φιλοτιμήματα. Πᾶσα ἄλλη ἀνατροφή καταστρέφει τὴν πατριαρχικὴν οἰκογένειαν.

ΔΗΜΟΣ.

Ἄρκει· ἀρκει· τὸ ἥμισυ τῶν δέκα ἐντολῶν γεγραμμένων ἐπὶ μεταξίνης σελίδος, δι' ἀρωματικοῦ ὕδατος ἀντὶ μελάνης. Λέγε, Δημοκρατία.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.

Ἐγὼ θὰ γαλουχίσω μόνη τὰ τέκνα

μου· θὰ τὰ διδάξω ν' ἀγαπῶσι πρὸ πάντων τὴν πατρίδα, πρόθυμα πάντοτε ὑπὲρ αὐτῆς νὰ πέσωσιν. Βίς τὴν καρδίαν αὐτῶν θὰ ἐνσταλάξω τὴν ἀρετὴν, τὴν ἀπλότητα καὶ ἀφέλειαν μετὰ τῆς εὐγενείας καὶ μεγαλοφροσύνης, τὴν καρτερίαν καὶ γενναϊότητα μετὰ τῆς φιλανθρωπίας καὶ εὐσπλαγγχίας, τὴν δικαιοσύνην μετὰ τοῦ ἐλέους. Δὲν θὰ διεγείρω μετὰ αὐτῶν τὸν φθόνον παρέχουσα θωπείας κατὰ προτίμησιν εἰς τὰ μὲν καὶ ψυχρῶς εἰς τ' ἄλλα προσφερομένη, ἀλλὰ θὰ τ' ἀγαπῶ ἐξ Ἰησοῦ πάντα, καθὼς τέκνα τῆς αὐτῆς μητρός. Ἀκούουσα δὲ αὐτὰ εἰς πᾶν γενναῖον καὶ εὐτεβές καὶ ὄσιον, θὰ τ' ἀναδείξω ἀξία τῶν εὐκλεῶν ἐκείνων προγόνων, ἀξία τῆς γῆς ἣν κατοικοῦμεν, καὶ τῶν ἀναμνήσεων αἰτίνες μᾶς περιστοιχίζουσι.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Τετέλεσται ἡ ἰσορροπία.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Ὡραία τῶνόντι μήτηρ. Σὲ φαντάζομαι περιστοιχίζομένην ἀπὸ ἀρεσιμάνια παιδάρια σχηματίζοντα φάλαγγας καὶ στρατόπεδα μὲ μολυβδίνους στρατιώτας καὶ λαλοῦντα περὶ ἀρετῆς ἣν ἐκλαυθάουσι πλακούντιον. Ἄ! κυρία μου, ἐν μειδίῳ καλῶς μεμελετημένον εἰς χεῖλη πορφυρᾶ ἄνωθεν τῶν ὁποίων μόλις ὑποφαίνεται ὁ μύσταξ κατακτᾶ πόλεις καὶ κράτη, τὰ ὅποια οὔτε ὠνεϊρεύθησαν οἱ εἰς τὰ σπάργανα Δεωνίδαί σου. Σήμερον ἰσχύς, ῥώμη, εὐγλωττία, τὰ πάντα ἐκφράζονται καὶ ἀναπληροῦνται δι' ἐνός λευκοῦ λαιμοδέτου. Ἄνδρεία καλεῖται ἡ εὐπροσηγορία καὶ μεγαλοψυχία ἡ φιλοφροσύνη· οἱ ἄνδρες μετεβλήθησαν εἰς μίας συλλαβνομένης διὰ μελιτωδῶν λέξεων. Ἡ διπλωματία εἶναι τὸ μέγιστον τῶν ὄπλων. Καὶ τίς καλεῖται ἄριστος διπλωμάτης; Ὁ ἄριστος κατὰ τὴν τέχνην τοῦ ἐνδύεσθαι, τοῦ βαδίζειν καὶ τοῦ χαιρετᾶν.

ΔΗΜΟΣ.

Ἐνόησα· ἡ πλάστιγξ ἤρχισε νὰ κλίνη πρὸς τὴν λευχίμονα αὐτὴν κόρην.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Τὸ πιστεῦω· εἰς τὴν πλάστιγγα θές ἀφ' ἐνός τὴν μεγαλοφυΐαν τοῦ Ναπολέοντος καὶ ἀφ' ἑτέρου πέτραν· ἡ πέτρα θὰ βαρύνῃ περισσότερο. Ἡ πλάστιγξ κλίνει πρὸς τὴν ὕλην πάντοτε.

(Εἰσέρχεται ἀπαράητος ἡ Βουλὴ καὶ πλησιάζει πρὸς τὸν Δῆμον οὕτως ἐρευνᾷ τὰ θυλάκια).

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Κυρία Σύνταγμα, συμμαχίαν νὰ σαγηνεύσωμεν τὸ θηρίον.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Ὡ! μὴ σὲ μέλει· τὴν ἀστασίαν ἔχει ὁ Δῆμος εἰς τὸ κρανίον.

ΣΥΝΤΑΓΜΑ καὶ ΜΟΝΑΡΧΙΑ (ἁμοῦ)

Ἄς σαγηνεύσωμεν τὸ θηρίον μὲ ὑποσχέσεις καὶ μὲ θωπείας. ὁ Δῆμος εἶναι μωρὸν παιδίον τυφλῶς πιστεύον τὰς φλυαρίας. Δέοντος ἔχει τὴν ὄψιν μόνον, ἀλλὰ κ' ἐν βρέφος τὸν τιθαστεύει κ' ἐπὶ τῶν ὤμων του, ὡς εἰς θρόνον, πᾶς ἀναβάτης τολμῶν ἱππεύει· καὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ κερδίζει πᾶς ὁ γνωρίζων νὰ τὸν θωπεύῃ, πᾶς ὁ γνωρίζων νὰ τὸν μαστίξῃ.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.

Ἄν ἐξυπνήσῃ ποτὲ ὁ λέων νήφων καὶ σύνοφρος καὶ δεινός· οἱ ὄμοι θρόνος δὲν εἶναι πλέον, δὲν εἶναι θρόνος πολὺ τερπνός.

(Ἡ Βουλὴ ἐν τῷ μεταξὺ κλέπτει τὸ μανδῆλιον τοῦ Δήμου, ἡ δὲ Δημοκρατία στρεφομένη τὴν βλέπει.)

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.

Κυρία Βουλὴ, ἐντροπή· μὴ κλέπτης τὸ μανδῆλιον τοῦ Δήμου.

(Ἡ Βουλὴ προσποιεῖται ὅτι σπογγίζει τὰ δάκρυα αὐτῆς διὰ τοῦ μανδῆλιου).

ΔΗΜΟΣ.

Πῶς; πάλιν ἐδῶ ἤλθες μαγγανοπήγαδον; καὶ διὰ νὰ μὲ κλέψῃς;

ΒΟΥΛΗ (μὲ φωνὴν κλαυθμηρᾶν).

Θρηῶ τὰς συμφορὰς τοῦ οἴκου, τὰς ὁποίας δὲν δύναμαι νὰ περιστείλω καὶ λησμονήσασα τὸ μανδῆλιόν μου ἔλαβον τὸ ἰδικόν σου· (μὲ φωνὴν σταθερᾶν) ἀλλὰ σήμερον δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε νὰ κλαύσωμεν ἄς καταστραφῇ ὁ οἶκος· λάβε, προδότα! (ρίπτει τὸ μανδῆλιον).

ΔΗΜΟΣ.

Κυρία Σύνταγμα, ἡ Θεραπεινίς σου εἶναι ἀξία ἀγγόνης.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Ὡ ναί! κλέπτει ἐνίοτε, ἀλλὰ μὲ τόσῃ χάριν, μὲ τόσῃ φιλοπατρίαν!

ΔΗΜΟΣ.

Τὸ πιστεύω· ἐνόμισε πατρίδα τὰ θυλάκιά μου. Ἄλλὰ, φίλη Δημοκρατία, κάπου σὲ ἀπήντησα· ἀμυδρῶς ἐνθυμοῦμαι τοὺς εὐγενεῖς αὐτοὺς χαρακτηῖρας.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.

Δὲν μ' ἐνθυμείσαι; Κατὰ τὴν ἀφελῆ τῆς νεότητος ἡλικίαν συνηντήθημεν ποτὲ· ἐγὼ σ' ἐποδηγέτησα εἰς τὸν κόσμον καὶ σ' ἐνέπνευσα εὐγενῆ καὶ ἀνδρικά αἰσθήματα· ἐγὼ ἐμεγέθυνα τὸν ὀρίζοντα τοῦ βίου σου καὶ ἐξ ἐμοῦ ἔχεις τὰς ὀραιότερας ἀναμνήσεις.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Λοιπὸν εἶσαι γραῖα.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.

Πιθανόν· ἀλλ' ἔχεις περισσοτέρας ρυτίδας.

ΔΗΜΟΣ.

Ναί, ἐνθυμοῦμαι· διάβολε! ἡ καρδιά μου ἤρχισε νὰ πάλῃ καὶ ὅταν ὁ λόγος ὑποχωρῆ εἰς τὴν καρδίαν ὁ ἄνθρωπος παραλογίζεται.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.

Ἡ εὐανθῆς ἐκείνη ἡλικία παρῆλθεν ἀνεπιςρεπτεῖ· σήμερον εὐρισκόμεθα εἰς τὸ φθινόπωρον τοῦ βίου. Ἄλλ' ὑπάρχουσιν ἐν τῷ φθινοπώρῳ ὄραι, καθ' ἃς ὁ ἥλιος εἶναι γλυκὺς, ἡ φύσις ἡρεμὸς καὶ περιπαθῆς, ἄνθη τινὰ σωζόμενα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ κοσμοῦσι τὴν κοιλάδα, ὥστε νομίζεις ὅτι τὸ ἔαρ ἐπανῆλθε.

ΔΗΜΟΣ.

Ἄ! ἄ! πρότεξ· πίπτεις εἰς τὴν ποίησιν καὶ ἐγὼ δὲν σκοπεύω νὰ λάβω σύζυγον ποιήτριαν, πρεσβεύουσαν τὰς ἀρχὰς τῆς πολιτείας τοῦ Πλάτωνος.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ καὶ ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ (ἑμοῦ)

Εὐγε.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Ἐγὼ εἶμαι θετικῆ ὡς Ἄγγλος.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Καὶ ἐγὼ ἀπολυτόφρων ὡς Βοναπάρτης.

ΔΗΜΟΣ.

Ἄλλ' αὐτὴ εἶναι περιπαθῆς καὶ ὀραία ὡς Ἕλληνίς.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Λοιπὸν προτιμᾷς αὐτήν;

ΔΗΜΟΣ.

Σκέπτομαι.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.

Ὁ Βροῦτος ἠργοπόρησε πολὺ σκεπτόμενος καὶ μ' ἔχασε.

ΔΗΜΟΣ.

Ναί! Ἄλλὰ δὲν ὑπάρχουσιν Αὐγούστοι σήμερον. Παρακαλῶ· τὸ πρᾶγμα εἶναι ἄξιον μελέτης. Συνήθως δὲν σκέπτομαι πολὺ. Κάμνω ὅτι μοῦ ἔλθῃ εἰς τὴν κεφαλὴν. Ἐὰν ἤμει κακοδιάθετος ἀρνοῦμαι τὰ πάντα καὶ προπηλακίζω αὐτοὺς τοὺς στενοτάτους φίλους μου. Ὄταν βρέχη, ὁ οὐρανὸς δὲν ἐξαιρεῖ τοὺς καλοὺς. Ὄταν ἤμει εὐδιάθετος τότε ὡς ὁ ἥλιος φωτίζω πάντας. Ἐνίοτε συμβουλευόμεαι τὸν ὕπνον καὶ πραγματοποιῶ τὸ τελευταῖον ὄνειρον, ἢ τὴν τελευταίαν συμβουλήν. Ἄλλὰ τώρα τὸ πρᾶγμα εἶναι σπουδαῖον· καλλίτερον νὰ χρεωκοπήσω, ν' ἀποβλακωθῶ . . . (περριζέται).

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Ἰγναίνετε.

ΔΗΜΟΣ.

Εὐχαριστῶ. Καλλίτερον λοιπὸν ν' ἀποβλακωθῶ . . . (περριζέται).

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Ἰγναίνετε.

ΔΗΜΟΣ.

Εὐχαριστῶ· καλλίτερον νὰ πάθω παινώλην, λοιμὸν, χολέραν καὶ ὅλας ὁμοῦ τὰς ἀσθενείας, ὅσαι προσβάλλουσι τὸ τελειότατον τῶν ὄντων, ἢ νὰ νυμφευθῶ κακὴν σύζυγον. Πρέπει νὰ σκεφθῶ. Ἰποχωρήσατε εἰς τὸ γειτονικὸν δωμάτιον· ὑπάρχουν κῶνωπες πολλοὶ ἐκεῖ, ἀλλ' εἶναι σύμβολον τῆς γυναικὸς ὁ κῶνωψ· αἰωνίως φλυαρεῖ.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς θὰ ἐξαιρέσης τὴν Δημοκρατίαν.

ΔΗΜΟΣ.

Διατί;

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Διότι ἂν τὰ προτερήματα, δι' ἃ κυχᾶται, εἶναι ἀληθῆ, σὺ ὁ Δῆμος δὲν εὐτυχῆς ἀνατροφῆς ἀξίας ἐκείνης. Δὲν συνείθισες νὰ διοικῆς μόνος τὸν οἶκόν σου, δὲν συνείθισες νὰ ἦσαι ἀνεξάρτητος. Δὲν ἔχεις τελευταῖον τὰς αὐτὰς ἐξέεις, οὐδὲ συνφκειώθης πρὸς αὐτήν.

ΔΗΜΟΣ.

Ὡ τὴν ἀνόητον! Καὶ λοιπὸν νομίζεις ὅτι ζῶν μετὰ σοῦ ἢ μετὰ τῆς κυρίας Συντάγματος, θὰ ἀποκτήσω ἀνατροφὴν ἀρμόζουσαν εἰς τὴν Δημοκρατίαν; Ἡ ὅτι σὺ ζῶν μετὰ σοῦ, καὶ βαπτιζόμενος εἰς τὰς

ἄριστοκρατικᾶς καὶ γραῶδεις ἕξεις σου
Ὅα συνοικειωθῶ μετὰ τῆς Δημοκρατίας ;
MONARXIA.

Τότε πρέπει προηγουμένως νὰ ἐκπαι-
δευθῆς.

ΔΗΜΟΣ.

Μὲ ἐνθυμίζεις τὸν σχολαστικὸν, ὅστις
ἀπεφάσισε νὰ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν θάλασ-
σαν πρὶν μάθῃ νὰ κολυμβᾷ.

MONARXIA.

Καὶ εἶχε δίκαιον διότι ἤθελε πνιγῆ.

ΔΗΜΟΣ.

Αἱ ἕξεις ἀποκτῶνται διὰ τῆς συμβιώ-
σεως ὅταν πρόκηται νὰ ἐκλέξωμεν σύ-
ζυγον πρέπει νὰ προτιμῶμεν πάντοτε τὴν
ἀρίστην καὶ οὐχὶ τὴν χειρίστην, ἥτις οὐ
μόνον δὲν διαπλάττει ἡμᾶς εἰς τι καλὸν,
ἀλλ' ἀπεναντίας μεταβάλλει τὰ ἐλατ-
τώματα εἰς φύσιν, καὶ τὴν προσωρινὴν
δυσκρασίαν εἰς ἀνίατον νόσον. Τὴν ἀρί-
στην, πάντοτε τὴν ἀρίστην καὶ ἂν δὲν
ἤμεθα παρεσκευασμένοι πρὸς τοῦτο, διὰ
τῆς συμβιώσεως καὶ διὰ τῶν ἀμοιβαίων
ὑποχωρήσεων θὰ γίνωμεν ἄξιοι ἀλλήλων.
Ἵποχωρήσατε.

(Αἱ γυναῖκες ἀπέρχονται).

ΣΚΗΝΗ Ζ'.

ΔΗΜΟΣ (μόνος).

Καὶ τώρα ποῖαν νὰ προτιμήσω ; Ὅστις
πρόκειται νὰ ἐκλέξῃ μετὰ τῶν γυναικῶν
εὐρίσκειται πάντοτε εἰς δεινὴν θέσιν. Αὐ-
ταὶ αἱ γυναῖκες εἶναι παράδοξα ὄντα. Ἐ-
κάστη ἔχει κάτι τι τὸ ὁποῖον σὲ ἐλκύει.
Ἄν ἐκοιμώμην νὰ μ' ἐμπνεύσῃ ὁ ὕπνος !
Ἀλλὰ δύσκολον νὰ κοιμηθῆ τις ἔχων γεί-
τονας γυναῖκας, ἐκτὸς ἂν ᾖναι Ῥωμαν-
τικὸς ποιητής. Ἄρα γε νὰ συμβουλευθῶ
τοὺς διαβάτας ; Ὁ εἰς θὰ προτιμήσῃ τὴν
μίαν, ὁ ἄλλος τὴν ἄλλην, καὶ μήπως
εἰξέρω ποῖος θὰ ᾖναι ὁ τελευταῖος διὰ
ν' ἀκολουθήσῃ τὴν συμβουλὴν ; Ἄχ ! νὰ
μὴ ἔχω συνέλευσιν ἐδῶ ! Τότε θὰ ἡδυ-
νάμην νὰ φωτισθῶ. Αὐταὶ αἱ πολυάριθ-
μοι συνελεύσεις, εἰς τὰς ὁποίας φλυαροῦ-
σιν, ὑβρίζονται, γρονθοκοποῦνται καὶ συ-
νενοοῦνται διὰ διαφόρων κρότων, αὐταὶ
αἱ συνελεύσεις ζαλίζουσι τὸν ἄνθρωπον,
ὅσον ζαλίζονται οἱ περιστρεφόμενοι Δερ-
βίται, ἐκ δὲ τῆς σκοτοδινιάσεως αὐτῆς

γινόμεθα θεόπνευστοι. Ἀλλὰ ἄς ὑποθέσω
ὅτι ἔχω συνέλευσιν. (Παρατάττει τὰ ἐπτὰ
καθίσματα καὶ εἰς τὴν ἄκραν θέτει τρά-
πεζαν, κώδωνα καὶ ἔγγραφα). Ἴδου τῶν
πληρεξουσίων αἱ ἑδραὶ, τὰ καθίσματα.
Ἄλλὰ οἱ πληρεξούσιοι ; ἄς κρούσωμεν τὸν
κώδωνα. (κρούει· ἀνολύεται ἡ θύρα καὶ
φαίνονται αἱ γυναῖκες).

"Ὀλοι ὁμοῦ.

Νὰ ἔλθωμεν ;

ΔΗΜΟΣ.

Ἔχετε μεγάλην ἀνυπομονησίαν πρὸς
τὸν γάμον. Περιμείνατε δὲ μίαν στιγμὴν.
Δὲν βλέπετε ; σκέπτομαι (κλειδώνει τὴν
θύραν). Λοιπὸν οἱ πληρεξούσιοι ; ἄς ὑπάγω
νὰ τοὺς καλέσω. (Ἀραχωρεῖ καὶ μετὰ μι-
κρὸν εἰσέρχεται φέρων ἕξ κολοκύνθια).
Ἴδου ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι τὰ κολοκύνθια
εἶναι οἱ πληρεξούσιοι (τοποθετεῖ αὐτὰ
ἐπὶ τῶν καθισμάτων). Ἄ ! δὲν ἀκοῦσι·
μένει ἐν κάθισμα κενόν· ἄς θέσωμεν εἰς τὸ
κάθισμα αὐτὸ τὴν φιάλην (θέτει φιάλην
πλήρη οἴνου). Ἐγὼ τώρα εἶμαι ὁ Πρόε-
δρος. Κύριοι προσέταται—δὲν ἐνθυμοῦμαι
τίς ἰατρός μὲ εἶπεν ὅτι ἡ λέξις προστά-
της, εἶναι κακοήθης—κύριοι, σκοπεύω νὰ
νυμφευθῶ· τρεῖς γυναῖκες ἔσπευσαν νὰ
προσέλθωσιν ἢ μία καλεῖται Μοναρχία...

MONARXIA.

(Ἐκ τῆς ἄλλης αἰθούσης)

Νὰ ἔλθω ;

ΔΗΜΟΣ.

Ἦσυχία εἰς τὸ ἀκρατήριον. Ἡ ἄλλη,
κυρία Σύνταγμα.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

(Ἐκ τῆς ἄλλης αἰθούσης)

Νὰ ἔλθω ;

ΔΗΜΟΣ.

Σιωπὴ εἰς τὸ ἀκρατήριον. Ἡ ἄλλη
καλεῖται Δημοκρατία. Ποῖαν μὲ συμβου-
λεύετε νὰ προτιμήσω ; (σιωπὴ) ὅποια ἡ-
συχία ! (στρέφεται πρὸς τὸ κοινόν) καὶ
ὅμως εἶναι βουλὴ αὐτὴ ὡς πάντα ἄλλη· τί
καλὸν ἂν ἐξελέγοντο βωβοὶ βουλευταὶ !
Τί μὲ συμβουλεύετε, φίλτατα βουλευτί-
δια ; (Μεταβατῶν ἀπὸ τοῦ ἐνδὸς καθί-
σματος εἰς τὸ ἕτερον καὶ μεταβάλλων
φωνήν) Ναι—Ὄχι—Ναι—Ὄχι—Ναι
—Ὄχι—Ναι. Ἐνόησα· Ναι καὶ Ὄχι·
ἰδοὺ ἡ συμβουλὴ τὴν ὁποῖαν ἐκέρδισα
μετὰ τόσους ἀγῶνας. Ἄλλ' ἐλησμόνησα
ἔπρεπε νὰ μετρήσω πόσοι εἶπον ναι καὶ

πόσοι ὄχι· ἀς ὑποθέσωμεν ὅτι εἶπον οἱ τέσσαρες ναί· ἀλλὰ πάλιν τρεῖς εἶπον ὄχι, καὶ εἶναι εὐκολωτέρα ἢ κατὰφασις τῆς ἀρνησεως. Ἰσως δὲ οἱ εἰπόντες ναί, ἐνόμιζον ὅτι ἐρωτῶνται ἂν πεινώσι. (*Πλησιάζων πρὸς τὴν φιάλην*) Ἰδοὺ βουλευτῆς ἀξιόλογος καὶ ὀγκώδης· εὐρήκα, εὐρήκα· ὄχι ἄνθρωπον βεβαίως, ἀλλὰ σύμβουλον· περιέχει οἶνον. Ἢ φίλων κάλλιστε, φιάλη σοφωτάτη, εἶθε τὸ πνεῦμα τὸ ὁποῖον περιέχεις νὰ εἶχον πάντες οἱ περὶ κοινῶν παραλαλοῦντες· ὡς σύμβουλε τῆς ἐπικρατείας μου, σὺ θὰ μὲ ὀδηγήσῃς ποῖαν νὰ προτιμήσω (πίνει ἐν ποτήριον) τὴν Δημοκρατίαν; (πίνει ἕτερον) τὴν κυρίαν Σύνταγμα;

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

(*Ἐκ τῆς ἄλλης αἰθούσης*)

Ἔρχομαι, ἔρχομαι.

ΔΗΜΟΣ.

Λέγε, φιλτάτη· ἀρίστη τῶν ἐφημερίδων· εὐγλωττότερε τῶν ῥητόρων. (πίνει) Ἰδὲ, ἰδὲ πόσον εὐκόλως γινόμεθα σοφώτατοι. (πίνει) Διάβολε, οἱ βουλευταὶ ἤρχισαν νὰ χορεύωσι. Σταθῆτε δ'· ἀκόμη δὲν γίνεται ὁ γάμος. Κύριοι βουλευταὶ, ἡσυχία λοιπὸν (πίνει). Ἀφ' φιάλη, ἂν ἐνυμφευόμεν σέ; Ἀλλὰ τὴν πρώτην νύκτα τοῦ γάμου θὰ μείνῃ κενὴ (*Φωνάζει ἰσχυρῶς*) Δημοκρατία, ἀγαπᾷς τὸν οἶνον; (σιωπῆ) ὦ! ὅ· ἀπελιθώθη εἰς καμμίαν στήλην τοῦ Παρθενῶνος. Μοναρχία, ἀγαπᾷς τὸν οἶνον;

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

(*Ἐκ τῆς ἄλλης αἰθούσης*)

Ἀγαπῶ τὸν οἶνον, ἐκτός τοῦ ῥητινίτου.

ΔΗΜΟΣ.

(*Πρὸς τὴν φιάλην*) Μήπως εἶσαι ῥητινίτης; Λέγε λοιπὸν· σιωπᾷς; Ἄς ἀρχίσωμεν παραπειστικὰς ἐρωτήσεις. Εἶσαι βουλευτῆς Ἀττικῆς; Ἡ φιάλη κλίνει τὴν κεφαλὴν, ἢ φιάλη λέγει ναί. Ἐνόησα· εἶναι ῥητινίτης ὁ φίλος. Κυρία Σύνταγμα, ἀγαπᾷς τὸν ῥητινίτην;

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

(*Ἐκ τῆς ἄλλης αἰθούσης*).

Ἰπερμέτρως.

ΔΗΜΟΣ.

Πολὺ καλὰ, κάλλιστα· ἔλθετε λοιπὸν πᾶσαι ν' ἀκούσετε τὴν γνώμην μου. (*ἀνοίγει τὴν θύραν*).

ΣΚΗΝΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΜΟΝΑΡΧΙΑ, ΚΥΡΙΑ
ΣΥΝΤΑΓΜΑ, ΔΗΜΟΣ ἔχων σχῆμα καὶ ὄψιν
μεθύνοντος.

ΔΗΜΟΣ.

Κυρίαὶ καὶ κύριοι· λέγω κυρίαὶ καὶ κύριοι χάριν τῆς ἀγαπητῆς ἐρμαφροδίτου (*δεικνύει τὴν κυρίαν Σύνταγμα*). Ἀλλὰ εἰσθε ἐξ τῶρα καὶ ἐγὼ ἐπρόκειτο νὰ ἐκλέξω μεταξὺ τριῶν. Ἄ! ἰδοὺ, τῶρα εἰσθε πάλιν τρεῖς· παράδοξος φαντασμαγορία. Ἐλέγομεν λοιπὸν — τί ὠραῖος οἶνος ὁ ῥητινίτης· ἔχουν δίκαιον οἱ ἐκλογεῖς δίδοντες τὰ σφαιρίδια αὐτῶν ἀντὶ ἐνὸς ποτηρίου. Ἐλέγομεν λοιπὸν· τί ἐλέγομεν, κυρία Δημοκρατία;

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ (*ψυχρῶς*).

Δὲν ἤξεύρω.

ΔΗΜΟΣ.

Ἐλέγομεν λοιπὸν περὶ τῶν νεφῶν τὰ ὅποια ὁ βορρᾶς ὤθει... Ἄ ὄχι... ἐλέγομεν μὲ φαίνεται ὅτι ἢ ἐξάετις ἀμπελος δίδει τὸν κάλλιστον οἶνον.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

ὄχι, φίλτατε Δῆμε· πρόκειται νὰ ἐκλέξῃς...

ΔΗΜΟΣ.

Τρόντι· ἔχεις ἄπειρον μνημονικόν, Μοναρχία φιλτάτη· τί δυστύχημα ν' ἀπαγορεύεται νὰ νυμφευθῶ καὶ τὰς τρεῖς! Δὲν εἰξεύρεις πόσον σὲ ἀγαπῶ, φιλτάτη Μοναρχία· σὲ λατρεύω, τραγέλαφέ μου· θυσιάζω τὸ πᾶν διὰ σέ, Δημοκρατία μου, λευκὴ μου περιστερὰ· ἀλλὰ εἶσαι πολὺ λευκὴ καὶ βλέπεις; ἢ ἐλαχίστη κόνις, φαίνεται ὡς στίγμα ἐπὶ τῆς ἐσθῆτός σου.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.

Εἶναι μεθυσμένος (*ὑποχωρεῖ*).

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Θεῖλεις νὰ νυμφευθῆς καὶ τὰς τρεῖς;

ΔΗΜΟΣ.

Ἄν ἦτο δυνατόν! Δὲν θέλω σήμερον κανεὶς νὰ ἦναι λυπημένος· θέλω ὅλοι νὰ ἦναι εὐδαίμονες· διότι πολλοὶ πάσχουσι καὶ μὲ θλίβει τοῦτο. Ἄχ! ἢ ἀνθρωπότης, ἢ ἀνθρωπότης! (*κλαίει*) ταλαίπωρος ἀνθρωπότης! Κυρία Σύνταγμα, νυμφεύσου καὶ τοὺς τρεῖς.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Ποῖους τρεῖς;

ΔΗΜΟΣ.

Ναί, νυμφεύτου και τούς τρεῖς. Δὲν ἤλ-
θες νὰ μὲ συμβουλευθῆς; αὐτὸ σὲ συμ-
βουλεύω.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Ἄλλὰ, κύριε Δῆμε, σεῖς πρόκειται νὰ
ἐκλέξετε . . .

ΔΗΜΟΣ.

Ἐγώ; ἀπατάσαι· ἐγώ; ἄ· ἔχεις δι-
καιον. Ἐχεις μοναδικὸν μνημονικόν, φιλι-
τάτη Μοναρχία. Ναί, ἐγώ· καὶ θέλω νὰ
νυμφευθῶ καὶ τὰς τρεῖς..

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Τότε νυμφευόμενος ἐμὲ, νυμφέεσαι καὶ
τὰς τρεῖς· ὁμοιάζω κατὰτι ἀμφοτέρας.

ΔΗΜΟΣ.

Ἐχεις δίκαιον. Ἀληθῶς, χίμαιρά μου·
ἀγαπᾶς καὶ τὸν ῥητινίτην. Ζήτω ὁ οἶνος·
προῖκα ἔχεις;

ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Τὸν πρὸς τὸν ῥητινίτην ἔρωτά μου.

ΔΗΜΟΣ.

Θὰ συντάξωμεν περὶ τούτου συμβό-
λαιον;

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.

(Διερχομένη τὸ βάθος τοῦ θεάτρου).

Μωρὸν παιδίον . . .

ΔΗΜΟΣ.

Ἐγὼ παιδίον, ἀφοῦ ἀνδρικῶς ἔπια ὀλό-
κληρον φιάλην οἴνου; Σᾶς παρουσιάζω τὴν
σύζυγόν μου· ὁμνύω ὅτι τὴν νυμφεύομαι
διότι ὁμοιάζει ἀμφοτέρας.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.

(παρερχομένη)

Θὰ μετανόησης.

ΔΗΜΟΣ.

Τί λέγει τὸ λευκὸν ἐκεῖνο φάσμα;

ΜΟΝΑΡΧΙΑ.

Θὰ μετανόησης.

ΔΗΜΟΣ.

Πιθανόν· ἀλλ' ὑπάρχει καὶ διαζύγιον.

(Πίπτει ἢ αὐλάλα)

Δ. ΠΑΠΑΡΡΙΓΟΠΟΥΛΟΣ.